

Finansministeren var inde paa at forklare, hvorfor Lovforslaget ikke indeholdt den Bestemmelse, som blev fastsat i den Lov, der nu er gældende, om Hjælp af Statskassen til de Arbejdere, der blev arbejdsløse paa Grund af Skattens Indvirkning. Han oplyste, at der var ca. 300, der for Tiden fik Understøttelse i Henhold til Lovens Bestemmelser, men derimod var der over 3 000 arbejdsløse paa Grund af Mangel paa Raastoffer, og disse Tal er rigtige efter de Oplysninger, man har givet mig fra anden Side; jeg tvivlede naturligvis heller ikke paa, at da Finansministeren fremsatte dem, havde han ligeledes faaet dem bekræftet fra sine Embedsmænds Side. Nu kunde det derfor lyde meget rigtigt, og den Betragtning kunde synes forstaaelig, at da det kun er et saadant forholdsvist lille Antal af de arbejdsløse, som nu faar den ved Tobaksbeskatningsloven af forrige Aar fastsatte Hjælp, skulde man ikke igen sætte Bestemmelsen ind i Loven. Men man maa erindre, at det, som det foreliggende Forslag gaar ud paa, er ikke alene en Beskatning som den, vi fik sidst, og som er gældende nu, men en betydelig højere Beskatning. Det er en Beskatning, der ikke alene rammer alle Varer, ogsaa dem, der nu er fri for Skat, men ogsaa rammer de forskellige Cigarer i langt højere Grad end tidligere, og saa bliver Spørgsmaalet, om ikke den kolossale Beskatning og Afgift af denne Vare vil medføre en ganske betydelig Formindskelse af Produktionen og derigennem en Forhøjelse af de arbejdsløses Antal. Det var jo ikke noget nyt, vi indførte og fandt paa herhjemme sidste Aar, da vi indsatte den Bestemmelse, hvorefter Arbejdere, der blev arbejdsløse paa Grund af Cigarbeskatningens Indførelse, fik Hjælp af Statskassen. Det var noget, man havde praktiseret i Tyskland allerede for mange Aar siden. Da man dør indførte den høje Tobakstold, viste det sig, at en hel Del Arbejdere blev brødløse, og Staten maatte gribe ind akkurat paa samme Maade, som det skete her sidste Aar. Nu mener jeg, at der ingen Grund er til at forlade det Princip, saa meget mindre som den forøgede Skat, man lægger paa denne Vare, snarere vil medføre en Formindskelse af Produktionen.

Men min Mening er, at vi i det hele maa modsætte os denne Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Vi finder ikke, at den Skat, vi fik sidst paa Cigarer og Cigaretter, er for lille, tværtimod, den er mere end høj nok, og naar man nu henviser til, hvad den har givet, maa man dog tage

i Betragtning, at en hel Del af de almindelige Sorter ikke har været skattepligtige, og at en hel Del af de mindst beskattede, dem fra 8 pCt., er der solgt adskillige Tusinder af i det mindste i Begyndelsen af Aaret. Hvis man nu forhøjer Skatten, og Produktionen derigennem gaar ned, er jeg overbevist om, at Statskassen ikke vil vinde i synderlig Grad. Man mener, at der er mange Varer endnu, og henviser til, hvad Skatten har indbragt, men jeg tror, man tager fejl. Naar der endnu er tilstrækkeligt af Varer i de forskellige Butikker og Forretninger, synes det at vidne om, at der ikke har været saa stærk Rift om Varerne som tidligere, idet der jo, som oplyst af Finansministeren, allerede i længere Tid har gaaet og nu gaar ca. 3 500 Folk arbejdsledige. Det synes at være saaledes, at dels er der i Begyndelsen blevet hamstret, som det hedder, idet de, der har Raad til det, har opkøbt nogle Kasser Cigarer, som de gemmer til Brug Tid efter anden, dels er Tobaks- eller Cigarforbruget gaaet ned. Og at dette sidste vil blive Tilfældet i højere Grad, naar man sætter Skatten op, derom turde der ingen Tvivl være, thi det er jo saaledes, at efter den Skat, som man her projekterer, vil en almindelig Cigar, der nu koster 25 Øre, faa 50 pCt. Tillæg, altsaa komme op paa 38 Øre, hvilket med den Merfortjeneste, som Detailhandleren skal have, bliver ca. 40 Øre, og det er der ikke ret mange Arbejdere, der har Raad til at betale for at faa en Cigar, der før Krigen kunde købes for 10 à 12 Øre.

Jeg vil saa omtale Ølskatten. Det er jo ogsaa en kolossal Forhøjelse, denne Skat er undergaaet, og ærede Medlemmer, der har Interesse derfor, vil jeg henviser til de Forhandlinger, der i Begyndelsen af 90erne førtes her i Tinget om Ølskatten og Sukkerskatten, den Gang disse Skatter blev indført. Særlig maa det have Interesse for Medlemmer af Partiet Venstre, som ikke er ældre her i Salen, at gøre sig bekendt med disse Udtalelser. Der udtaltes den Gang en Fordømmelse over denne Skat, som dog kun blev foreslaaet at skulle være 7 Kr. pr. Tønde, hvilket nu svarer til knap 5 Kr. pr. hl. Der fremkom den Gang ret stærke Udtalelser derimod, og det kan kun glæde mig og enhver, som er Modstander af indirekte Beskatning, at læse disse gode demokratiske Udtalelser. Men hvad er det, der er sket siden den Gang? Ja, først er vi gaaet op fra 7 Kr. til 9 Kr., senere er vi